

Mario Rovira contempla el mar des de la vinya, a tocar de l'església de l'Alegria, a Tiana.

VINYA DE L'ALEGRIA

TEXT I FOTOS: ÒSCAR PALLARÈS / FOTO AÈRIA: SALVADOR OLIVERAS

No se m'acut un nom més bonic per a una vinya. L'he coneguda a mitjan juny, un dia de sol i cel blau, amb la línia del mar ben definida, amb els colors de les espectaculars xicrandes properes i amb una parella de xoriguers festejant tot fent l'aleta sobre els ceps. El nom li escau, no n'hi ha dubte. Però hem d'explicar que el nom no prové de les sensacions que produeix visitar-la, sinó de l'esglesia que té a tocar: d'estil gòtic i aixecada el segle XII, la Mare de Déu de l'Alegria (l'Alegria i prou per als tianencs) va ser el temple parroquial de Tiana fins que, al final del segle XIX, es va construir l'església de Sant Cebrià, a l'actual centre del municipi.

Es tracta d'una vinya plantada fa trenta-cinc anys on predomina la pansa blanca, però també hi ha un 5% de ceps de cabernet sauvignon i un 5% més d'una varietat blanca que encara no se sap quina és. Després de cinc anys d'abandonament, aquest abril la va agafar Mario Rovira, que hi ha estat fent les tasques necessàries per recuperar-la: "Confio que quan aquests ceps que no sé què són tinguin raïm madur, podré es-

brinar de quina varietat es tracta." Malgrat els anys que ha estat descuidada, hi ha pocs ceps que s'hagin mort. Rovira va fer una poda especial molt curosa per assegurar la supervivència de la vinya i avui els ceps estan absolutament ufanosos. Amb poc raïm, però amb un vigor i una sanitat espectaculars. "Pobra vinya, feia cinc anys que anava al seu aire i ara he arribat jo a dir-li què ha de fer. I es queixa fent poc raïm, però calculo que en un parell d'anys més ja produirà de manera normal", bromeja en Mario. Rovira, que des del primer dia segueix els preceptes de l'agricultura ecològica, ha llaurat la vinya amb la tècnica d'un carrer sí i un carrer no: "Això permet airejar la terra, però no massa. I també permet que la biodiversitat faci la seva feina als carrers on he deixat la coberta vegetal." En el moment de la visita, el jove viticultor es trobava en ple procés de reconduir la vinya i fer-ne un tancaament perimetral per evitar-hi l'entrada dels senglars.

La Vinya de l'Alegria es troba dins la finca de Can Cirera. La major part dels ceps són en una feixa plana, però també

hi ha una part del terreny aterrat. Una bassa i un dipòsit, que s'alimenten a poc a poc amb l'aigua d'una mina, asseguren la disponibilitat d'aigua si fos necessari.

La finca també disposa d'una petita edificació que, convenientment condicionada, d'aquí a alguns anys, acollirà el celler (recordem que ara mateix Rovira elabora els seus vins a les instal·lacions d'Alella Vinícola). I és que Mario Rovira té l'objectiu de créixer: l'any vinent hi plantarà tres bancals i una feixa amb pansa blanca, garnatxa blanca i una varietat negra: "Encara he de pensar bé quina", comenta. Ho podrà fer de manera immediata perquè ja té els drets de plantació, però encara hi ha dues feixes més susceptibles de ser plantades de vinya, tot i que, ara per ara, no disposa dels drets necessaris. En tot cas, es mostra especialment agraït amb la propietat de Can Cirera: "M'ho ha posat tot molt fàcil des del primer moment.

Després de la seva arribada a Can Ballús, la Vinya de l'Alegria és, clarament, el nou i més ambiciós projecte de Mario Rovira a la DO Alella.

1

2

Nom: VINYA DE L'ALEGRIA
Municipi: TIANA
Superfície: 1,1 ha
Any de plantació: 1986
Varietats: 90% pansa blanca, 5% cabernet, 5% d'una altra varietat
Ceps: 3.300
Viticultor: Mario Rovira
Celler: Mario Rovira
Vi per al qual s'utilitza el raïm: encara per definir

3

4

5

1. La finca de Can Cirera, amb la casa pairal i la vinya, a vista d'ocell.
2. Un extrem de la vinya està aterrossat.
3. La feixa plana.
4. Mario Rovira va agafar la vinya en aquest estat, després de cinc anys d'abandonament.
5. Les xicrandes esquitxen la vinya d'un preciós color lila a mitjan juny.

MARIO ROVIRA